

- zadržati učinke Uredbe (EU) br. 1385/2013 do stupanja na snagu nove uredbe koja će se zasnivati na odgovarajućim pravnim temeljima
- naložiti Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija zahtijeva poništenje Uredbe (EU) br. 1385/2013 koju je Vijeće usvojilo na pravnom temelju članka 349. UFEU-a.

Komisija prigovara Vijeću da je usvojilo ovu uredbu iako je Komisija predložila da se taj akt zasniva na sektorskim pravnim temeljima, odnosno članku 43. stavku 2. i članku 168. stavku 4. točki (b) UFEU-a.

Komisija smatra da se u skladu s ciljem i svrhom pobijane uredbe članak 349. UFEU-a ne može valjano koristiti kao pravni temelj. Navedeni članak 349. UFEU-a primjenjuje se samo kad se odstupa od načela primjene primarnog prava na najudaljenija područja, kako je to propisano u članku 355. stavku 1. UFEU-a. Dakle, predmetnom uredbom, bez da se odstupa od ugovora, samo bi se mijenjalo sekundarno pravo kako bi se odgovorilo na stanje koja je stvoreno izmjenom statusa Mayottea. Takvo tumačenje bilo bi protivno ne samo tekstu članka 349. UFEU-a, već također i sustavu pravnih temelja ugovora, kao i povijesnom razvoju tog članka.

⁽¹⁾ SL L 354, str. 86.

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Europski parlament protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-136/14)

(2014/C 175/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europski parlament (zastupnici: J. Rodrigues i L. Visaggio, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

- ukinuti Direktivu Vijeća 2013/64/EU od 17. prosinca 2013. o izmjeni direktiva Vijeća 91/271/EEZ i 1999/74/EZ i direktiva 2000/60/EZ, 2006/7/EC, 2006/25/EZ i 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća zbog izmjene statusa Mayottea u odnosu na Europsku Uniju ⁽¹⁾
- naložiti Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europski parlament zahtijeva ukidanje Direktive 2013/64/EU koju je Vijeće donijelo na pravnom temelju članka 349. UFEU-a.

Prema Parlamentu, izbor pravnog temelja Vijeća je pogrešan, iz razloga što se mjere koje čine predmet pobijane direktive odnose na ovlasti Unije na temelju različitih zajedničkih politika. Te mjere su stoga trebale biti usvojene na osnovi sektorskih pravnih temelja koji se tiču područja okoliša, poljoprivrede, socijalne politike i javnog zdravstva, odnosno članka 43. stavka 2., članka 114., članka 153. stavka 2., članka 168. i članka 192. stavka 1. UFEU-a, a ne na osnovi članka 349. UFEU-a.

Za Parlament, mjere koje nemaju za cilj odgovor na gospodarska ili socijalna ograničenja s kojima se suočava najudaljenija regija kroz odstupanje od pune primjene prava Unije u odnosnoj regiji ne može se valjano zasnivati na pravnom temelju članka 349. UFEU-a. Također ne potpadaju pod područje primjene toga članka mjere čiji je cilj bio samo odgoditi primjenu određenih odredbi prava Unije u najudaljenijoj regiji.

(¹) SL L 353, str. 8.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. ožujka 2014. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti protiv Bashira
Mohameda Ali Mahdija**

(Predmet C-146/14)

(2014/C 175/35)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Direktor na Direktsia „Migratsia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti

Tuženik: Bashir Mohamed Ali Mahdi

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 15. stavke 3. i 6. Direktive 2008/115/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom u vezi s člancima 6. i 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije kao i pravom na sudsko ispitivanje i djelotvornu sudsku zaštitu tumačiti tako da:
 - a) je upravno tijelo, u slučajevima kada nacionalno pravo države članice obvezuje upravno tijelo na mjesečno preispitivanje zadržavanja iako ne postoji izričita obveza donošenja upravne mjere i ono sudu po službenoj dužnosti mora dostaviti popis državljana trećih zemalja zadržanih zbog zapreka za udaljavanje dulje od zakonski određenog najdužeg trajanja prvotnog zadržavanja, dužno ili u trenutku proteka razdoblja određenog u pojedinačnoj odluci o prvotnom zadržavanju donijeti izričitu mjeru preispitivanja zadržavanja s obzirom na razloge koji su pravom Unije propisani za produljenje razdoblja zadržavanja ili pustiti konkretnu osobu na slobodu?
 - b) je, u slučajevima kada nacionalno pravo države članice propisuje ovlaštenje suda da nakon proteka najdužeg trajanja prvotnog zadržavanja u svrhe udaljavanja propisanog nacionalnim pravom naloži produljenje razdoblja zadržavanja, zamijeni ga manje intenzivnom mjerom ili naloži puštanje na slobodu državljanina treće zemlje, sud u situaciji kao što je ona u glavnom postupku dužan ispitati zakonitost mjere preispitivanja zadržavanja, koja navodi pravne i činjenične razloge za nužnost produljenja trajanja zadržavanja i njegove duljine time što meritorno odlučuje o daljnjem trajanju zadržavanja, njegovoj zamjeni ili puštanju konkretne osobe na slobodu?
 - c) sudu dopušta da s obzirom na razloge za produljenje razdoblja zadržavanja propisanih pravom Unije ispita zakonitost mjere preispitivanja zadržavanja koja navodi samo one razloge zbog kojih se oduka o udaljavanju državljanina treće zemlje ne može izvršiti time što o meritumu spora odlučuje odlukom o trajanju zadržavanja, njegovoj zamjeni ili puštanju konkretne osobe na slobodu isključivo na temelju činjenica i dostavljenih dokaza upravnog tijela te prigovora i činjenica koje je istaknuo državljanin treće zemlje?